

Konjički sport je tradicija i Kragujevcu. Tu su stasavali najbolji džokejji i cilj je da se Konjički klub „Šumadinac“, formiran davne 1889. godine, koje je svoj najveći uspon dostigao pred Drugi svetski rat, rehabilituje, da privuče što veći broj mladih ljudi i stvorи uslove za redovan rad i treninge, i kao krunu svog bitisanja, organizuje takmičenja.

Nebojša Dimitrijević je vozač i u okviru svog posla, svako jutro razvozi pecivo. U slobodno vreme bavi se poljoprivredom. Njegova najveća ljubav, kojom je inficirao celu svoju porodicu, su konji.

Život na selu je kompleksan. Valja obraditi zemlju, posejati, skinuti letinu, obrati plodove. Neke i preraditi, ukoliko se nađe vremena. Dimitrijevići drže i krave.

Porodica Nebojše Dimitrijevića radi sve to, ali se opredelila i za druženje sa konjima. Fijaker i dve lipicanerke, Zenta od pet i Mara od šest godina, izvor su njihove ljubavi, brige, a ponekad i zarade.

- Jednostavno uživamo. Konji su porodična ljubav. Supruga, ja i naša dva sina ne propuštamo konjičke manifestacije i volimo da smo u društvu ljudi koji osećaju isto kao i mi - kaže Nebojša Dimitrijević, domaćin iz Stragara, koji voli svoju porodicu, život na selu i konje.

Druženje sa konjima potekla je od ideje bračnog para Dimitrijević da odvoji decu, Nikolu i četiri godine mlađeg Novaka, od uobičajenih aktivnosti adolescenata, telefona i interneta. Nasuprot svojim vršnjacima danas se, osamanestogodišnji Nikola i četrnaestogodišnji Novak, druže sa konjima, koje redovno hrane, timare, treniraju za takmičenja, pre svega da ostanu u formi.

- Današnja mladež je zaboravila na nekadašnje običaje, druženja, zdrave aktivnosti u prirodnom okruženju. Selo stvara pogodan ambijent za to, a naša sreća, kao roditelja, je bila da se obojica „prime“ za ove plemenite životinje i sve ono što ide uz njih. Osim nastupa na fijakerijadama, bavimo se i prevozom turista, relaksirajućom aktivnošću koja je zdrava i za naše konje i za nas, Popričamo sa ljudima iz drugih mesta, krajeva zemlje i strancima, trudeći se da im stvorimo što prijatnije uslove za vožnju u našem fijakeru i da im pokažemo što više od našeg, svim prirodnim lepotama prebogatim krajem, a i kulturno-istorijskim znamenjima. Mi smo neka vrsta turističkih vodiča i tu delatnost rado sprovodimo - kaže gospodin Dimitrijević.

Oni su i članovi KK „Šumadinac“ iz Kragujevca, koji broji 70 članova. Klub ima oko 100 grla, i polako se zaboravlja vreme kada je konjarstvo u ovim krajevima zamrlo, jer nije bilo interesovanja, i sada se polako vraća, kupuju se konji i sve više je onih koji se interesuju, iz hobija ili profesionalno, za konjarstvo.

Svakodnevne obaveze oko konja nisu male. Svako jutro konji se moraju očetkati, napojiti, nahraniti, timariti. Konj je osjetljiva životinja i ne sme da se zapusti, jer lako dođe do

raznih bolesti.

- Uprkos mnogim teškoćama, izazovima, život na selu ima velikih prednosti. Posle podne kada dođemo iz grada, iz gužve, sa posla, slatko odmorimo mozak, opustimo se uz domaće životinje, okruženi prirodom, sa svim njenim lepotama i čarima. Napunimo se pozitivom i sve negativno brzo izbacimo iz sebe. I to tako što ne legnemo da odmorimo, nego odmaramo družeći se sa životinjama. Životinje osećaju ljubav i znaju veoma lepo da uživate, objašnjava naš domaćin.

Ne protiureći činjenici da na selu ima posla na pretek, ali srce mu je puno što su ljudi počeli da se vraćaju starim običajima i to ne samo zbog toga što u vreme tih slavlja ima malo više posla i za fijakeriste.